

II награда – ПРОЗА (VIII и IX р.)

„Дај, одрасли Свијете, буди једном Дијете...“

Драган Радуловић (1951–2002)

Људи су добили ту луду идеју да си ти са осамнаест година већ одрасла особа. Одједном сви дигму нос и праве се као да они што су млађи не знају ништа и да су одрасли једини способни.

У ствари, сматрам да су у већини случаја дјеца паметнија од старијих. Кажу да мудрост долази са годинама, али око нас има и младих генијалаца, можда и неких млађих него што очекујемо. Тај одрасли свијет као да заборави како је то бити дијете, како да мариш, како да се дружиш... Каже се: „Што више знаш, више и вриједиш“, што је изузетно паметно речено. Често је одраслима прва асоцијација на знање у смислу математичких формула и пракса из биологије. Али, дијете најбоље зна рећи да се убраја и љубав. И створена су за то да добијају неограничену количину љубави и да је истом количном дијеле са другима. Њима сија сама срећа кроз два свијетла ока. Мада, има одраслих који су изгубили тај дјетињасти сјај. Најгора ствар коју човјек може да себи да уради јесте да дозволи себи да заборави шта то значи бити дијете. Они жале за тим добрим старим временима, јер забораве да уопште имају опцију да задрже у себи дјетињасти чар. Некима то тешко падне и доведу себе у толико лошу ситуацију да чак започињу сукобе. Баш код таквих људи није остало ни трунке дјечје чари и усхићења, једино неко пусто игралиште над којим владају тешки суморни облаци.

Треба човјек да сачува сваки мали дјелић дјетета које је некад био. Кад се одрекнеш тог дијела себе, стварно заборавиш како да волиш. Не само друге, него и себе. Може се, наравно, вратити тај чар у себи, само ако стварно уложиш труд у то, не само да будеш пасиван и да нешто чекаш. Сузама се ватре не гасе. Очима су битне ствари невидљиве, оно за шта стварно трагаш срцем, јер само срце добро види.“ (Мали Принц, Антоан де Сент Егзипери)

Шифра: superbrzina2763

Анђелка Банићевић IX б

ОШ „Илија Кишић“

Ментор: Рајана Врбњак